

بسم الله الرحمن الرحيم

سازمان ملل مرده است

(ترجمه)

خبر

از سرگیری بمباردمان های شفاخانه ها در بحران شش ساله سوریه از طرف نیروهای وفادار به بشارالاسد، محکومیت های شدیدی را از جانب حقوق بشر رو برو شده و یأس را در میان داکتران، به دلیل بی توجهی سازمان ملل در رابطه به حمله بر سهولت های طبی، به وجود آورده است. (منبع: اخبار گاردین، ۲۹ سپتمبر ۲۰۱۷م)

تبصره

طیاره های جنگی، ادلیب را بمبارد کرد و یک بار دیگر برای ما یاد آور شد که سوریه هنوز هم زیر بمباردمان بوده و در حال محو شدن است. پوشش رسانه یی و عکس العمل ها در این مورد بسیار کمتر از آن چه است که حلب در آن قرار داشت. این در حالی ست که همان خبرنگاران آزاد و امدادگرانی که در حلب بودند، این جا نیز در صحنه موجود بوده و تلاش می کردند تا مدد رسانی کرده و از هر جای ممکن گزارش تهیه کنند. بمباردمان شفاخانه ها خط سرخی ست که مکرراً نقض گردیده و داکتران دیگر حاضر نیستند که انرژی شان را در گزارش دهی به خبرنگاران در مورد آن چه آشکار است، ضایع کنند.

سوریه چندین سال است که همه چیز اش به فنا رفته و در حال حاضر با شکنجه و زجر در حال مردن است. به اساس گزارش روزنامه گاردین، حملات مکرر در روزهای اخیر در میان داکتران محلی، یأس را به وجود آورده و بعضی های شان حاضر نیستند که در مورد بمباردمان ها با روزنامه های خبری جزئیات را شریک کنند؛ زیرا آن ها باور دارند که خواست های شان را مبنی بر حمایت از افراد ملکی، گوش های کر در جهان نمی شنوند. یکی از مقامات امداد رسانی که در اداره کردن شفاخانه های محلی همکاری می کند، چنین می گوید: «پیام من برای سازمان ملل این است که به پیش برود و من سوال می کنم که چرا در نابودی کامل ما تعلل می کنید؟» او هم چنان خواست تا هویت اش فاش نشود، چرا که وی گفت که تقاضای شان بخاطر دخیل شدن سازمان ملل بی فایده بوده و نمی خواهند که شفاخانه های شان با بمباردمان های بیشتری مواجه شوند.

سازمان ملل بارها به صورت کامل چهره ی اصلی اش افشا گردیده و بحران در سوریه برای شان؛ همانند میخی در تابوت شده است. این که حقوق بشر به کجا توجه می کند، کمک های شان و نیروهای نظامی بخاطر کمک کردن به کجا می روند و سایر موضوعات از این قبیل، تماماً به صورت واضح تحت منافع سیاسی قرار داشته و به هیچ صورت ربطی به مشکلاتی که افراد ملکی بی گناه با آن مواجه شده اند، نداشته است. یک داکتری که شفاخانه اش در ادلیب آسیب دیده است، گفت: «شما با خاموشی و کوتاهی تان در حفظ افراد بی گناه در کشتار ما شریک هستید.»

نظم فعلی نظام سرمایه داری ظالمان را حمایه کرده و راه حل های جنگی را توسعه می دهد تا توازن قوت به قسمی که هست، باقی بماند و هیچگاه مسلمانان را در سوریه بخاطر از بین بردن بشارالاسد در صورتی که به نفع شان باشد، کمک نمی کنند. ادلیب خانه بیشترین مهاجرین داخلی بوده و آشکار است که جایی در آن برای پنهان شدن وجود ندارد. بعد از تراکم مردم در یک ساحه، بسیار آسان خواهد بود تا آن ها به شکل دسته جمعی بخاطر ایستاده گی شان در برابر بشار ظالم، به قتل برسند.

برای آن هایی که کمک های مالی کرده اند و در باره وضعیت ادلیب و درکل سوریه خبر سر دادند، حالا باید ثابت شده باشد که مردم در سوریه به گونه کامل از طرف تمامی حکومت های مسلمان و نهاد زیر نام "سازمان ملل" ترک شده اند. هدایت الله سبحانه و تعالی در چنین وضعیت صراحت دارد، حمایت از کسانی که در حال نابود شدن هستند، تنها با دولتی که دارای ارتش باشد، عملی خواهد بود، نه با افراد، امدادگرایان، داکتران و خبرنگاران. با این وضعیت در این منطقه، شاید الله سبحانه و تعالی همه آن ها را اجر نصیب کند؛ مگر وظایف شان واضح و مشخص است و آن ها به سپر ضرورت دارند تا از کارهای شان محافظت شوند. چنان چه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده اند:

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ، يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ، وَيَتَّقَى بِهِ»

(رواه مسلم)

ترجمه: به تحقیق امام سپر است، از عقب آن جنگ می شود و به او پناه برده می شود.

وضعیت در سوریه و وحشت آن، توجه فوری ما را در راستای آگاهی دهی و کوشش های پیگیر بخاطر اعاده دوباره خلافت راشده ثانی خواهان است. خلافت یگانه میکانیزی است که ارتش ها را بخاطر دفاع از افراد بی گناه روانه می کند و امروزه خلافت تنها امید برای مظلومین در هر سرزمین شده است. ما نباید نشسته و به این فکر باشیم که داکتران، کارگران و افرادا ملکی که در صحنه اند، مجبور به تنظیم این حالت هستند.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾

[نسا: ۷۵]

ترجمه: چرا باید در راه الله (سبحانه و تعالی) و (نجات) مردان و زنان و کودکان در مانده و بیچاره ای نجهنگید که (فریاد بر می آورند و) می گویند: پروردگارا! ما را از این شهر و دیاری که ساکنان آن ستمکارند (و بر ما بیچارگان ستم روا می دارند) خارج ساز، از جانب خود سرپرست و حمایت گری برای ما پدید آور و از سوی خود یآوری برای مان قرار بده (تا ما را یاری کند و از دست ظالمان برهاند.

نویسنده: نازیه رحمان

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۱۳ محرم ۱۴۳۹ هـ.ق

۳ اکتوبر ۲۰۱۷ م